

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Gran Via Moinești Srl

Sagsøgt: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal et momspligtigt handelsselskabs erhvervelse af bygninger, som skal nedrives, og den grund, hvorpå disse bygninger er opført, med henblik på opførelse af et boligkompleks opfattes som indledende aktiviteter, dvs. en investeringsomkostning afholdt til opførelse af et boligkompleks, der er berettiget til fradrag af moms af de erhvervede bygninger i lyset af artikel 167 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾?
- 2) Er nedrivning af bygninger, som erhverves sammen med den grund, hvorpå disse bygninger er opført — med henblik på opførelse af et boligkompleks på den samme grund — omfattet af regulering af moms af de erhvervede bygninger i medfør af artikel 185, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 26. maj 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Danmark

(Sag C-261/11)

(2011/C 238/09)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, N. Fenger, befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Danmark

Påstande

— Det fastslås, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og artikel 31 i EØS-aftalen ved at indføre og opretholde en lovgivning om umiddelbar exitbeskatning af selskabers overførsel af aktiver til en anden medlemsstat uden at beskatte tilsvarende overførsler af aktiver inden for Danmarks grænser.

— Kongeriget Danmark tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter dansk skattelovgivning betragtes overførsel af en erhvervsvirksomheds aktiver til benyttelse uden for Danmark som salg og beskattes i overensstemmelse hermed, mens virksomhed inden for landets grænser først anses for ophørt, når de pågældende aktiver rent faktisk sælges. En virksomhed, der overfører aktiver mellem forskellige driftssteder inden for Danmark, beskattes således ikke af værdien af disse aktiver i forbindelse med en sådan overførsel. Hvis samme virksomhed derimod overfører aktiver til et fast driftssted uden for Danmark, skal det straks svare skat af værdien af aktiverne på samme måde, som hvis aktiverne var blevet solgt.

Efter Kommissionens opfattelse udgør denne forskelsbehandling en hindring for etableringsfriheden i strid med artikel 49 TEUF. Kommissionen sætter ikke spørgsmålstegn ved Danmarks adgang til at beskatte værdistigninger oppebåret af en virksomhed, mens denne har været etableret i Danmark. Kommissionen finder imidlertid, at de omstændigheder, på baggrund af hvilke skattepligten indtræder, bør være de samme, nemlig aktivets realisering eller en faktor, hvorved afskrivningerne kan tilpasses, uanset om de pågældende formueværdier overføres til udlandet eller forbliver i Danmark.

Efter Kommissionens opfattelse er der ingen begrundelse for at foretage en umiddelbar skatteopkrævning med hensyn til urealiserede værdistigninger i forbindelse med, at aktiver i Danmark overføres til en anden medlemsstat, når der ikke pålægges en sådan skat i tilsvarende nationale situationer. Således kunne Kongeriget Danmark for eksempel fastlægge værdien af de urealiserede værdistigninger, til hvilke den mener at have beskatningsretten, uden at dette indebærer en umiddelbar opkrævning af skatten eller overholdelse af yderligere betingelser for at kunne udskyde betalingen heraf.

Appel iværksat den 3. juni 2011 af Viega GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-375/06, Viega GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Viega GmbH & Co. KG (ved advokaterne J. Burrichter, T. Mäger og M. Röhrig)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves, i det omfang den vedrører appellanten.
- Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings) annulleres for så vidt den vedrører appellanten.
subsidiært annulleres eller nedsættes den bøde, der blev pålagt appellanten i henhold til beslutningens artikel 2, litra j).
- *mere subsidiært* hjemvises sagen til Retten til fornyet afgørelse hvad angår den første og anden påstand.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens samlede omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er iværksat til prøvelse af den dom, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i et søgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig udg. af 20. september 2006 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F-1/38.121 — Fittings).

Appellanten har til støtte for sin appel fremført følgende anbringender:

Retten har med hensyn til den trufne afgørelse tilsidesat appellants ret til at blive hørt, principperne for bevisoptagelse og begrundelsespligten. Appellantens deltagelse i et kartel er i den appellerede dom primært baseret på et enkelt vidnes håndskrevne noter og på en erklæring fra hovedvidner, idet det undlades ligeledes at forholde sig til appellants bemærkninger til disse dokumenter. Appellanten har udtrykkeligt rejst tvivl om rigtigheden af dokumenterne (vidnet deltog ikke i det tyske møde og besidder ikke tyskkundskaber).

Retten burde have indhentet beviser vedrørende rigtigheden af vidnets noter og hovedvidnernes erklæring. Retten har tilsidesat principperne for bevisoptagelse, idet den har lagt disse noter og erklæringen fra hovedvidnerne til grund som bevismateriale, uden at der er ført bevis for deres rigtighed.

Den appellerede dom tilsidesætter artikel 81, stk. 2, EF, for så vidt som Retten har fastslået, at appellanten den 30. april 1999 deltog i et møde af »konkurrencebegrænsende karakter«. Derudover tilsidesætter den appellerede dom artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 1/2003, såfremt der ved udmålingen af bøden er taget hensyn til deltagelsen i dette møde. Retten har vedrørende dette møde fastslået, at bevismaterialet »snarere« peger

mod et konkurrencebegrænsende formål end et formål, der er i overensstemmelse med konkurrencen. Retten har således tilsidesat den bevisstandard, som den selv har fastsat, og hvorefter der skal foreligge et sikkert og uigendriveligt bevis for en tilsidesættelse.

Konstateringen af den konkurrencebegrænsende karakter af mødet af 30. april 1999 har påvirket størrelsen af den pålagte bøde. Inddragelsen af dette møde tjente som bevis for, at appellanten deltog i et kartel for presfittings. På dette grundlag blev appellants omsætning af presfittings fastsat til det ellevedobbelte ved fastsættelsen af bødens udgangsbetrag i forbindelse med bødeudmålingen.

Med hensyn til inddragelsen af presfittingsomsætningen er dommen desuden mangelfuldt begrundet og tilsidesætter logikkens love. Pålæggelsen af en bøde på over 50 mio. EUR er i den appellerede doms præmis 85 i sidste ende kun baseret på to møder, hvis forbindelse til presfittings er behandlet i to halve sætninger og fastslået uden nogen bevisbedømmelse. Retten har endvidere lagt til grund, at appellanten deltog i konkurrencebegrænsende aftaler om presfittings under mødet den 30. april 1999, skønt Retten samtidig har fastslået, at det frem til juli 2000 stadig blev diskuteret blandt konkurrenterne, om presfittings (som appellanten havde monopol på) overhovedet skulle være genstand for et kartel.

Den appellerede dom har endelig tilsidesat proportionalitetsprincippet. Kommissionen har med Rettens godkendelse anvendt retningslinjerne for beregning af bøder på følgende måde: først blev der fastsat et udgangsbetrag under hensyntagen til presfittingsomsætningen, selv om presfittings, som det også er blevet fastslået af Retten, udelukkende kunne have været genstand for en kartelaftale i 2000 og 2001. Dernæst blev udgangsbetraget på grundlag af den samlede angivelige varighed af appellants karteldeltagelse (ni år og tre måneder) forhøjet med 90 %. Idet presfittingsomsætningen for hele denne periode, og ikke blot for det sidste ene og en kvart år, som der højest kunne blive tale om, således er blevet lagt til grund, er bøden fastsat under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Appel iværksat den 6. juni 2011 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. marts 2011 i sag T-233/09, Access Info Europe mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-280/11 P)

(2011/C 238/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, B. Driessen og Cs. Fekete, som befuldmægtigede)